

Nieuwsbrief SR Updates - Nummer 28, 2014

Nummer 28, 2014

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2014:2647](#) 09-09-2014

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2014:2649](#) 09-09-2014

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2014:2646](#) 09-09-2014

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2014:2650](#) 09-09-2014

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2014:2648](#) 09-09-2014

RECHTSPRAAK

Het oordeel van het hof dat de vormverzuimen als een aanzienlijke schending van belangrijke strafvorderlijke voorschriften moeten worden aangemerkt, is ontoereikend gemotiveerd.

Het middel komt op tegen de vrijspraak door het hof van het onder 2 tenlastegelegde en klaagt dat het oordeel van het hof dat aan de door het hof geconstateerde vormverzuimen het rechtsgevolg van bewijsuitsluiting dient te worden verbonden ontoereikend is gemotiveerd.

Het hof heeft de vormverzuimen aangemerkt als een aanzienlijke schending van belangrijke strafvorderlijke voorschriften. Dat oordeel is echter ontoereikend gemotiveerd. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat het hof niet kenbaar aandacht heeft besteed aan de in artikel 359a lid 2 Sv genoemde factoren, terwijl het hof niet heeft aangegeven of, en in welke mate, de geschonden voorschriften strekten tot verzekering van het recht van de verdachte op een eerlijk proces, dan wel dat sprake was van een ander (strafvorderlijk) voorschrift waardoor een zeer ingrijpende inbreuk op een grondrecht van de verdachte tot toepassing van bewijsuitsluiting noopte.

Het middel is terecht voorgesteld. De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak, maar uitsluitend wat betreft de beslissing ter zake van het onder 2 tenlastegelegde, verwijst de zaak naar het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem, opdat de zaak in zoverre op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan en verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 09-09-2014

ECLI: ECLI:NL:HR:2014:2649

Zaaknummer: 12/01349

Wetsartikelen: 359a Sv

RECHTSPRAAK

De beslissing van de feitenrechter omtrent de selectie en waardering van bewijsmateriaal kan in cassatie niet met vrucht worden bestreden.

Het middel klaagt over de door het hof gegeven vrijspraken van het onder 1 en 2 tenlastegelegde.

Bij de beoordeling van het middel moet het volgende worden vooropgesteld. In cassatie kan niet worden onderzocht of de feitenrechter die de verdachte op grond van zijn feitelijke waardering van het bewijsmateriaal heeft vrijgesproken, terecht tot dat oordeel is gekomen.

Ingeval de rechter die over de feiten oordeelt het tenlastegelegde bewezen acht, is het aan die rechter voorbehouden om, binnen de door de wet getrokken grenzen, van het beschikbare materiaal datgene tot bewijs te bezigen wat deze uit het oogpunt van betrouwbaarheid daartoe dienstig voorkomt en terzijde te stellen wat hij voor het bewijs van geen waarde acht. Deze beslissing inzake die selectie en waardering, die – behoudens bijzondere gevallen – geen motivering behoeft, kan in cassatie niet met vrucht worden bestreden. Hetzelfde heeft te gelden in het tegenovergestelde geval dat de rechter op grond van de aan hem voorbehouden selectie en waardering van het bewijsmateriaal tot de slotsom komt dat vrijspraak moet volgen. Hieruit volgt dat het oordeel betreffende het al dan niet bewezen zijn van het tenlastegelegde, met de daartoe gegeven motivering, niet onbegrijpelijk genoemd zal kunnen worden op de grond dat het beschikbare bewijsmateriaal – al dan niet in verband met een andere uitleg van gegevens van feitelijke aard – een andere (bewijs)beslissing toelaat (vgl. HR 4 mei 2004, ECLI:NL:HR:2004:AO5061, NJ 2004/480).

Het hof heeft geoordeeld dat niet wettig en overtuigend kan worden bewezen dat de verdachte en zijn medeverdachte aanwezig zijn geweest bij de onder 1 en 2 tenlastegelegde feiten, de moord en/of de poging tot moord op de Rijksweg A73, en evenmin dat de verdachten opzet hadden op het medeplegen van deze delicten of op het behulpzaam zijn daarbij. Dat oordeel is niet onbegrijpelijk, zodat het middel faalt.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 09-09-2014

ECLI: ECLI:NL:HR:2014:2646

Zaaknummer: 13/00690

Wetsartikelen: 289 Sr

RECHTSPRAAK

De door het hof bewezenverklaarde wederrechtelijke toe-eigening kan, mede gelet op de verklaring van de verdachte, niet zonder meer volgen uit de inhoud van de bewijsmiddelen en de nadere bewijsoverweging.

Het eerste middel bevat de klacht dat de bewezenverklaarde wederrechtelijke toe-eigening in de zaak met parketnummer 04/850266-11 niet uit de gebezigde bewijsvoering kan volgen.

Uit de weergegeven inhoud van de bewijsmiddelen en de nadere bewijsoverweging – waarbij het hof kennelijk is uitgegaan van de juistheid van de verklaring van de verdachte dat hij de in de bewezenverklaring bedoelde goederen wilde veiligstellen met als gevolg dat niet gezegd kan worden dat hij deze door misdrijf onder zich had – kan niet zonder meer volgen dat de verdachte deze goederen zich daarna wederrechtelijk heeft toegeëigend in de door het hof bedoelde zin. De bewezenverklaring is derhalve in zoverre niet naar de eis der wet met redenen omkleed. Het middel is terecht voorgesteld.

Hoewel de bestreden uitspraak onder meer wat betreft de strafoplegging, waaronder begrepen de beslissing van het hof omtrent de vordering inzake de herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling, niet in stand kan blijven, vindt de Hoge Raad aanleiding ook het middel te bespreken waarin wordt geklaagd over de toewijzing van die vordering.

Gelet op de onder 3.2.1 weergegeven gang van zaken is het oordeel van het hof dat de vordering niet zodanig laat is ingediend dat zulks dient te leiden tot de afwijzing van die vordering, niet onbegrijpelijk. Het middel faalt.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak maar uitsluitend wat betreft de beslissingen ter zake van het in de zaak met parketnummer 04/850266-11 tenlastegelegde en de strafoplegging, wijst de zaak terug naar het Gerechtshof 's-Hertogenbosch, opdat de zaak in zoverre op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan en verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 09-09-2014

ECLI: ECLI:NL:HR:2014:2647

Zaaknummer: 13/00172

Wetsartikelen: 321 Sr en 15j Sr

RECHTSPRAAK

De opvatting dat geldbedragen die het voorwerp vormden voor het bewezenverklarde medeplegen van witwassen reeds daardoor wederrechtelijk verkregen voordeel vormden, is onjuist.

Het middel bevat de klacht dat het oordeel van het hof dat de betrokkene wederrechtelijk voordeel heeft verkregen door middel van het in de met deze ontnemingsprocedure samenhangende strafzaak bewezenverklarde medeplegen van witwassen ontoereikend is gemotiveerd.

Kennelijk heeft het hof zijn oordeel gebaseerd op de opvatting dat de geldbedragen die het voorwerp vormden van het bewezenverklarde medeplegen van witwassen reeds daardoor wederrechtelijk verkregen voordeel vormden. Die opvatting is niet juist. Dat de betrokkene daadwerkelijk voordeel heeft verkregen door middel van of uit de baten van dat feit is zonder nadere motivering, die ontbreekt, niet begrijpelijk.

Het middel slaagt. De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak, wijst de zaak terug naar het Gerechtshof 's-Hertogenbosch, opdat de zaak op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 09-09-2014

ECLI: ECLI:NL:HR:2014:2648

Zaaknummer: 11/05058

Wetsartikelen: 36e Sr

RECHTSPRAAK

Het oordeel van het hof dat de vormverzuimen als een aanzienlijke schending van belangrijke strafvorderlijke voorschriften moeten worden aangemerkt, is ontoereikend gemotiveerd.

Het hof heeft de vormverzuimen aangemerkt als een aanzienlijke schending van belangrijke strafvorderlijke voorschriften. Dat oordeel is echter ontoereikend gemotiveerd. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat het hof niet kenbaar aandacht heeft besteed aan de in artikel 359a lid 2 Sv genoemde factoren, terwijl het hof niet heeft aangegeven of, en in welke mate, de geschonden voorschriften strekten tot verzekering van het recht van de verdachte op een eerlijk proces, dan wel dat sprake was van een ander (strafvorderlijk) voorschrift waardoor een zeer ingrijpende inbreuk op een grondrecht van de verdachte tot toepassing van bewijsuitsluiting noopte.

Het middel is terecht voorgesteld. De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak, maar uitsluitend wat betreft de beslissing ter zake van het onder 2 tenlastegelegde, verwijst de zaak naar het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem, opdat de zaak in zoverre op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan en verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 09-09-2014

ECLI: ECLI:NL:HR:2014:2650

Zaaknummer: 12/01427

Wetsartikelen: 359a Sv